

{ אז נדברו }

פרשת מקץ תשפ"ו | גליון משוחרר בחלקו... | לסדר: "את האלקים אני ירא"

להצטרפות לרשימת

התפוצה במייל:

a8447168@gmail.com

סוף שנת הכספים

תרום כעת לעלון
וקבל ישירות למייל קבלה
המוכרת להחזר מס.

איך תורמים?

בבנק: בנק פאגי

סניף 182

חשבון 747815

ע"ש: שב שמעתא (ע"ר)

באשראי: "נדרים פלוס"

(שם קופה: עלון אז נדברו)

בטלפון: 0799-654321

בדואר: פולק, גאולה 15 חיפה

למענה אנושי:

052-7683095

תודה מראש!!!

האם גם בנצחון החשמונאים היו מחדלים מתמשכים??

אם תשים לב: בנס כן השמן של חנוכה יש משהו **מאוד בוטה!!!** כי אם תתבונן, יותר ממה שנס כן השמן בא להגיד משהו. **הוא בעיקר בא לשלול!!** בנס הזה טמון שתיקה הרבה יותר מדיבור... מה אני מתכוין?? הרי נצחון החשמונאים... מדובר היה בנצחון מאוד מאוד מרשים!!! סו"ס בשנה הזו הצטבר לנו קצת ניסיון בייחס למלחמה האחרונה... והיו כל מיני ניסים מאוד גדולים וסייעתא דשמיא גדולה שכמובן מתורגמת ל"כוחי ועוצם ידי"... ותשוב שלפי מה שאנחנו יודעים מהמקורות ההיסטוריים על נצחון החשמונאים... מדובר היה בנצחון הרבה יותר משמעותי!! הם ניצחו והכניעו את המעצמה הגדולה ביותר בעולם בשעתו... אז אתה מבין לבד שהיה הרבה מאוד מה להראות... (הרבה הרבה יותר ממה שיש כעת לביבי להציע בהתרברבויות שלו) ותכל'ס... את כל הניסים הגלויים שהתבטאו בנצחונות השמימיים... את כל זה הדחיקו די לפניה... זה כמעט ולא נושא בחנוכה... (רק ההלל של היום הראשון, הוא על נצחון המלחמה וגם זה רק לפי בעל הלבוש כמדומני) ואת מה בעיקר בחרו להציף??? את נס כן השמן!!! אתה קולט את **המגמתיות** שזועקת כאן??

אתה קולט את ההתעלמות המכוונת והמוצהרת הזו שבחרה להתמקד רק בנס כן השמן?? הייתה פה אמירה מאוד מאוד ברורה: תדעו לכם שאחרי כל הנצחון הגדול שאפשר למשש אותו בכל אבן בירושלים ובכל עמדת תצפית שהוסרה... בסופו של דבר הסיפור האמיתי זה רק האור!!! רק הנר מצוה שהאיר לנו בתורה אור... בזה אנחנו מסכמים את כל הנצחון!!!

שתבין: אור זה הדבר הכי פחות ממשי... אור בסה"כ פוקח לך את העיניים ומגלה לך את מה **שכבר!!! שכבר קיים...** מגיעים בני חשמונאי לאחר הנצחון המזהיר... והם מכריזים בבהירות וחדות ונקיות דעת שכזו: אם יש לנו פה נצחון... הנצחון האמיתי שלנו מסתכם בהישג אחד בלבד: **פנס!!!** הגיע פנס והאיר לנו וגילה לנו תמונת מצב שתמיד הייתה קיימת... שבשניה שקראנו את הפה... מכאן ואילך הכל כבר התגלגל כמעט מעצמו... (עד כדי שכמעט אין צורך להודות לה' על זה) כלומר: שאם אתם מתפעלים איך הצלחנו לנצח את המעצמה היוונית לאחר 180 שנות שלטון?? טעות!!! שום דבר מיוחד לא קרה דווקא עכשיו... אדרבה... עקרונית, כעת התברר שהיינו יכולים לנצח אותם כבר לפני 179 שנים... הדבר היחיד שהיה חסר לנו עד כה זה אור!!! פשוט לקבל את התמונה הנכונה... אם היינו יודעים את מה שאנחנו יודעים עכשיו... היה אפשר לנצח אותם כבר 150 שנה לפני שנולדנו... כל מה שהיה חסר לנו זה אלומת האור הזו שהתגלתה וזהו...

אני רוצה לרגע לעצור כאן... כל מה שאמרת עד עכשיו ודברתי על אור ואלומת אור וכו'... אם תשים לב אני עדיין לפני השלב של האורות... עדיין לא נכנסתי לאאורות... כי כל מה שאמרתי עכשיו זה נטו בחלק המאוד טכני!!! מה שנקרא בהגדרות הממשלתיות איך לקרא למלחמה... איך להציג את הנצחון!! זה שהחשמונאים בחרו מכל הניסים למנף רק את נס כן השמן... יש פה אמירה!!! אמירה מאוד ברורה שהגיעה היישר מצמרת השלטון!! שמבחינתנו זה האירוע ותו לא!

אתה קולט את העוצמה שטמונה כאן?? כשאני אעבור לשלב היותר פנימי ורגשי... וכשאני אכנס לאורות זה כבר יותר מוכר ומעמעם את העוצמה... אז רגע לפני שאני נכנס לאורות... חשוב לי למקד אותך... הנס כן השמן הזה זו נוסחה שצמרת השלטון המנצח הגדיא אותה!!! מבחינת מתניהו הכהן ויהודה המכבי... הם לא רואים צורך בלשתף אותך בנצחונות המזהירים בזירת הקרב... הם אפילו לא רואים תועלת לפרט לך את הניסים הגלויים שלהם... והם כן מאוד מאוד רוצים למקד אותך מול הנר של חנוכה כדי שתדע ששם קרה הכל!!! וכעת קצת ננסה לפרט... מה זה האור הזה? כשהחשמונאים מצביעים לנו על הנר של חנוכה ואומרים לנו שלמייעשה זה הנס... זה מה שקרה... מה הם מתכוונים??

העניין הוא כן: מתתיהו ובניו... יום אחד חדרה בהם הכרה פנימית ש-180 שנה... אף אחד לא חשב על הכיוון הזה!!! מתתיהו ובניו עמדו כמו כל הדורות שלפניהם מול השוקת השבורה של חשכת יוון... והם לפתע קלטו שאם רצון ה' שאנחנו נקיים מצוותיו ותכל'ס... לא נותנים לנו... מחשיכים לנו... אז אנחנו לא אמורים לחכות שה' יאיר לנו... אלא אנחנו נקום ונאיר לו!!! אם ה' מתהמהמה ולא מאיר לנו... על כרחך הוא מחכה שאנחנו נאיר לו... ולכן אנחנו לא נחכה לחיוך ממנו יתברך... אלא אנחנו ניזום!! אנחנו ניקחי דגל משלנו... ונצא לקרב על החיים הרוחניים שלנו... מתוך הצהרה שרצונו יתברך זה עניין אישי שלנו!! ואם זו תהיה נקודת ההנחה שלנו אנחנו נעשה את שלנו... וה' יגמור בעדנו אם הוא ירצה... וזה הדבר היחיד שהיה חסר עד אותו היום... עד היום במשך 180 שנה הייתה פה מלכות יוון שהחשיכה עיניהם של ישראל ורצתה להשכיחם תורתך... והיהודי ישב וחיכה לרשב"ע... נו רשב"ע... אנחנו מחכים שתקום ותאיר לנו... ועם ישראל מחכים שה' ידליק את האור שהיוונים כיבו... וה' מתהמהמה... ואנחנו ממשיכים לשבת על החבילות... ממשיכים לקונן על האימה חשיכה גדולה של מלכות יוון... ונו... מה יש לנו עוד לעשות?? ופתאום הופיע מתתיהו הכהן הגדול וחשב: רגע... מי אמר שהכדור בידיים של הרשב"ע... אולי בדיוק כמו שאנחנו מחכים מתי ה' ידליק לנו את האור ויחייך אלינו ויגיד לנו שאיכפת לו מאיתנו... אולי ה' יתברך אומר כעת את אותם משפטים בדיוק!!! ה' יושב בשמים ושואל בכאב מתי הבנים שלי יסכימו להדליק לי אור ולהפגין לי נאמנות ולבטא שאיכפת להם לעשות את רצוני...

ובשניה שממתתיהו ובניו מבינים את זה!! הם מחליטים ליזום להדליק לה' אור... אור של נאמנות ונכונות עד מסירות נפש... ומכאן ואילך כל השאר היסטוריה... **המשך בעמוד 2 בגיליון זה...** אנחנו נקום ונכריז לא עוד... ו... ומכאן ואילך הכל היסטוריה...

המשך- האם גם בנצחון החשמונאים היו מחדלים מתמשכים??

ברגע ובשניה שהחשמונאים הדליקו את הנר... ברגע שהאש הובאה מההדיוט... באותו רגע האש ירדה מהשמים וה' האיר להם באור שבעת הימים... זו אלומת האור שהתגלתה בחנוכה!!! שאין הדבר תלוי אלא ביי! ה' מחכה לי... להצתה שלי... 180 שנה ה' חיכה להצתה הזו... מה שנקרא הצתה מאוחרת!!!! אבל בשניה שהאש הזו הוצתה באותו רגע היו ניסים ונפלאות... וזה מה שמתתירו ובניו רצו להנחיל בכלל ישראל... הנצחון הגדול נזקף רק להבנה הזו!!! אע"פ שהאש יורדת מן השמים מצוה להביא מן ההדיוט...

יש מצוה מדרבנן!!!! וזה עקרוני שזה מדרבנן... להדליק נר חנוכה... זה אש שמגיעה מלמטה... מדרבנן... והיא לימוד בשביל כל יחיד ויחיד שכשיש חשיכה... כשיש הסתרת פנים ואנחנו יושבים ומחכים לחיך מה'... הההל... קח בחשבון שיש פה עוד משהו בתמונה!! יתכן שגם אבא שבשמים מחכה לחיך... נכון... יש פה חושך ומישהו פה צריך לקום ולהדליק את האור... ואם הקב"ה לא עושה את זה... אז כנראה שהפעם הוא רוצה שאתה תאיר לו... שאתה תיזום נאמנות ראשון!!! ונאמנות זה משהו אמיתי!! נאמנות זה לא תן וקח... כשהחשמונאים יצאו למלחמה הם בכלל בכלל לא תכננו לנצח... הם לא חשבו לרגע שהם יותר צדיקים מכל הדורות שקדמו להם... הם פשוט החליטו לזיום!!! אם הרב"ש לא מחייך לנו אנחנו נחייך לו... אנחנו נבהיר לו שאנחנו נאמנים לו בכל מצב... ואנחנו מוכנים לחרף את נפשנו למען יתברך בלי פידבק!! וכאן!!! כאן עלו מים נקבות וכנגדם ירדו מים זכרים של נכונות מצד ה' להעניק ולתת לעם ישראל נתניה לשם נתניה... גם בלי פידבק!!

טמון פה בין הייתר גם מסר כללי שהוא מסתמא קצת פחות מהותי אבל ננצל את ההזדמנות הזו להזכיר גם אותה... הרי כך: באופן כללי טוב לדעת שכל פעם שיש לך קושי מסוים ואתה יושב ומחכה... מחכה שמישהו פה ישתנה במצב... מתי הנתונים ישתנו... מתי משהו פה יבא ויפתור את כל הבעיות... אם זה הרב"ש שיושיע או סתם משהו שנפלת עליו שממנו תבא הישועה... תמיד תקח בחשבון שיתכן!!!! והפתרון נמצא פה!!!! בידיים שלך!!!! בהישג ידך... מה שנקרא: כי קרוב אליך הדבר מאוד בפך ובלבך לעשותו...

עזוב... לפני שנכנס לפרטים... לפני שנירה לכל הכיוונים... קודם תקח את זה בחשבון!!!! כי יש כאלו שכ"כ הצליחו לסדר לעצמם בראש שהבעיה בעיה!!!! והמנעול נעול!! והמפתח נמצא אצל משהו מסוים... ואני פה תקוע עד שהוא יגיע... ורק אז משהו פה יזוז... אז נא תמיד לקחת בחשבון את האופציה ההזויה והבלתי הגיונית שקיים סיכוי שכל הבעיה מתחילה ונגמרת פה!! אצלי!! אצלי המפתח... אני הנועל... ואני גם הנועל... וכולם נושאים עיניים למושיע הגדול שנקרא אני!! שאין הדבר תלוי אלא ביי...

משפטים מאוד מוזרים ותמוהים... אבל מה לעשות שזה בדיוק מה שקרה בנס חנוכה!! עם ישראל במשך 180 שנה נמקים בחשכת יוון... מחכים ומצפים לישועה... ולא מעלים על דעתם שהישועה נמצאת להם בתוך הכיס!!!! בהישג ידם!! וכל מה שנדרש מהם זה רק להבין את זה... אז... כאן צריך להסתייג ולהזהר... כמוכן שאי אפשר לומר שכל מי שיש לו צרות בחיים זה בהכרח משהו שתלוי רק בו... ברור שיש אנשים שמסובכים בבעיות שלא תלויות בהם... אבל עדיין!! ניתן לומר שרוב התסבוכות והצרות שיש בדור שלנו... זה דברים שמפתח הישועה נמצא לא בשום מקום אלא רק בכיס שלי... אני יכול לומר לך בוידוי אישי... מכל המשברים שעברתי אי פעם בחיים... (והיו הרבה) ונשאתי עיני אל ההרים מאין יבא עזרי... לא היה לי שום קצה חוט... כמעט תמיד בסוף בסוף התברר שחיפשתי את המשקפיים ומצאתי את אותם על האף שלי!! ואגב: במבט לאחור זה מאוד מתסכל... תחשוב שאתה נזכר בימים שעברו בחושך... בכל מיני תחושות אפרוריות והסתבכויות רגשיות ואחרי שיצאתי מזה מתברר שאם רק הייתי מפנים שזה תלוי ביי!!! זה היה קורה הרבה יותר מהר... אבל היות והייתי עסוק בלהאשים את המזג אויר... או את הישיבה... או את הסוף זמן או את הסטטוס שלי בתוך רווק או שאר המתנות בחיים... ברגע שהעברתי את הכדור למשהו או משהו אחר... בזה הנצחתי את הבעיה והענקתי לה אפילו חותמת...

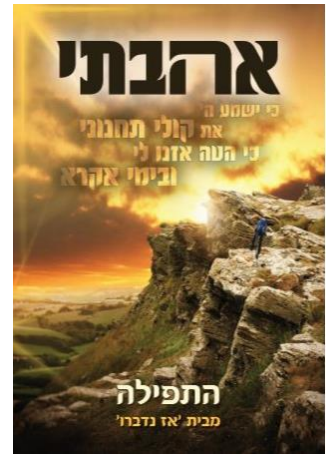
לדעת ולהבין שרוב ההסתבכויות שלנו היום זה משהו מבפנים!!! זה אלומות אור שחסרה! משהו תקוע בראש... משהו מעוות בתפיסה... וכל מה שצריך זה פשוט לראות את זה באור אחר!! באור של פנימיות... בהבנה שה' פה איתי... ולהבין מה המשבצת שלי... וברובא דרובא של התסבוכות שלנו... עם קצת אור של בהירות הכל משתנה...

בקיצור: במשפט אחד וקולע קוראים לזה: מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך!!!!

אני בכוונה משתמש במילים פחות תורניות... כי היום זה כבר מודה לדבר ככה... היום כבר לא צריך להגיד לאנשים ללמוד מוסר... כי היום כבר מקובל להשתמש במושג: ההל... תטפל בעצמך... היום יש הרבה הרבה אנשים שלא חשודים על עודף יראת שמים והם מבינים שהם צריכים לעשות משהו עם עצמם... והם הולכים למישהו שיסדר להם את הראש והם מוכנים לכופף ראש ולתת למישהו להגיד להם איפה איבדתי את הצפון... אנשים מוכנים שינצפו בהם ויעמידו אותם במשבצת שלהם מתוך הבנה שאם אני תקוע... משהו תקוע לי בראש!!! חסר לי משהו בתמונה!! אני צריך ברק של אור שיתן לי את התמונה...

אני חושב שכל אחד מאיתנו בגיל מסוים... צובר לעצמו לפחות סטואציה אחת אישית שבה אתה מגלה למפרע... שאוה... כמה סבלתי... איזה תקופה ארוכה שרפתי בחיים... ועל מה? על כלום!!! על חשיכה!! על חוסר בהירות בתמונת מצב... וזה הכי כואב הלב... מילא מדינת ישראל כעת... לאחר המלחמה... אין הרבה מה לדפוק את הראש בקיר... אין פה יותר מידי הפתעות... כי התגלה שהיו לנו באמת אויבים עם המון המון נשק ותחמושת... היו לנו פה סכנות משמעותיות... אז חבל שטמנו את הראש באדמה... אבל סו"ס הגיוני למה העדפנו לחמוק מלהילחם כי ידענו שזה לא פשוט... אבל תחשוב שיום אחד אתה מגלה זאב שעשוי מנייר!!!! אוי... כמה שהוא הפחיד אותי... אוי כמה שסבלתי ממנו... ובמבט לאחור אני מגלה שסתם פחדתי מהצל של עצמי... זה תסכול אמיתי!!! ברגע שהחשמונאים מגלים ש-180 שנה שרפנו על נר אחד!! על אלומת אור אחת שבשניה שעלינו עליה... הכל אז קדימה... כאן חובתו של כל אחד להבטיח לעצמו: לא עוד!!!!!! שלא יקרה לי כזה דבר... אם יש תסבוכך אישי שאני סוחב אותו ואני עלול לגלות בעוד כך וכך שנים שזה היה נמר מנייר... זה אסור לקרנות!! זו נקודה למחשבה מול נרות החנוכה... הההל... יש פה בורא עולם... הוא נוכח... ואם תסכים לחיות ולחוות את הנתון הזה ולתת לו את המושכות... כל מיני נמרים עלולים להתגלות שהם עשויים מנייר... קח את זה לאן שאתה רוצה

ספר אהבתי.. מתנה מתאימה לחנוכה!!!

רגע... בעצם למה זה מתאים לחנוכה יותר מט"ו בשבט??

פשוט מאוד: בחנוכה אומרים שמונה פעמים אהבתי כי ישמע ה' את קולי תחנוני!!!! שמונה פעמים אומרים... שובי נפשי למנוחייכי כי ה' גמל עלייכי...

אה... מה תגיד... שגם בסוכות אומרים את זה שמונה פעמים? אבל לא... בסוכות אומרים את זה עם ארבעת המינים... מי שכבר עומד עם ארבעת המינים... הוא כבר אוהז ב'כי הטה אנו לי ובימי אקרא', אבל חנוכה נועד גם למי שעדיין 'ובשם ה' אקרא, אנה ה' מלטה נפשי'!

חנוכה הוא קריצה של תזכורת... יש ישועות!!! יש אלוקים בישראל... ויש למי לפנות ו... ומה שתתווחחי נפשי ומה תהמי עלי, הוחילי לאלוקים כי עוד אודנו ישועות פני...

האור של חנוכה הוא בגדר 'שלח אורך ואמתך המה ינחוני', האור של חנוכה משמש כתמרור של אהבת הנס... שהיו מחבבים את הצרות- לכשיגאלו מהם!!!

האמת היא שספר 'אהבתי' הוא ספר שאין לו חג!!! אין חג מסוים שקשור לתפילה... כי הישועה היא החג של התפילה, והתפילה היא החג של הצרה... התפילה לא שייכת לחג מסוים... אלא לכל צומות בחיים שבה אנו נזכרים ש... שיש כתובת ויש לאן... ומומלץ בחום...

ניתן להשיג במוקדי המכירה של הגיליון בכל הארץ

לבירור המוקד הקרוב אליך:

052-7683095

0548446691

מאמר נוסף אודות הבינה מלאכותית... (יצא בחופזה)

בשבוע שעבר כתבתי מאמר בגנות הבינה מלאכותית...

כעת, כשגיליון זה יוצא במסגרת יותר מצומצמת... ניתן להציג את הצד השני של המטבע... מה שבטוח: זה מסובך!!!

אז ככה לצורך העניין: אני רוצה לשתף אותך בהתלבטות אישית מעניינת... לפני כמה שבועות פנה אלי יהודי יקר שמתעסק עם עיוורים. הוא עוזר להם בחיים. ומתאמץ להנגיש להם כל מיני דברים שהם מוגבלים להם... מדובר בגמילות חסדים נפלאה!!! וכחלק בלתי נפרד מהפעילות הוא החליט להנגיש להם עלונים. (ס"ס עלונים כיום זה כמו קורנפלקס) מה עשה אותו אחד?? נעזר בבינה מלאכותית... הוא נתן לבינה כמה הוראות והגדרות איך לדבר. איפה לשים את הפסיקים והנקודות וקדימה... הוא העביר את כל הטקסט לבינה מלאכותית... מסר 'לבובה' את המקרופון... והבובה התחיל לדבר... כך הוא גם עשה לעלון שלי... ואותו אחד חזר והתקשר אלי... הוא אומר לי: תקשיב!!! בעלון שלך זה שיא השיאים!!! ברגע שה'איש' של הבינה מלאכותית רק התחיל להקריא את העלון שלך... הוא בבת אחת נהפך לנואם בחסד עליון... הוא מדבר בדרמטיות... הוא צועק בדיוק במקומות הנכונות ומסביר בחדות... נעים אמות הסיפים...

הוא נתן לי לשמוע כמה קטעים וגם אני הייתי בהלם...

מה מתברר?? שהיות ואני בעצמי כותב בשפת הדיבור... וכשאני עושה חמשה סימני קריאה!!!! זה סימן שאני כעת צועק תוך כדי הכתיבה... אז הבינה מלאכותית הוא בסה"כ תלמיד טוב... והוא עושה את אותה פעולה, אז אם בכל טקסט נורמלי שמוגש הוא מקריא וזה... אז כשהוא מדבר 'אצלי' הטונים שלו משתנים בהתאם לסימני קריאה שלי... אתה יכול לשמוע אותו אומר משפט ארוך ושם את הדגש בדיוק על המילה הנכונה, כי בדיוק שם 'דפפפפפ' לו כמה סימני קריאה בעצבים...

בקיצור: הבן אדם שאל אותי האם אני מסכים להשתמש בזה בשביל עיוורים וכבדי ראייה שלא יכולים לקרא את העלון, ולתרגם את זה לבריל זה עלויות אדירות... אז הנה... הגיע הבינה והצילה את המצב... ובלחיצת כפתור אתה מגיש להם דרשן בחסד עליון!!!

ואני כעת שואל אותך: אני יכול לסרב?? האם מותר לי לסרב??

לא רק שאסור לי לסרב... אלא סביר להניח שחלק מהקוראים שכבר זמן רב הוצאתי להם את העיניים... מיד בסוף קריאת מאמר זה הם יפנו אלי ויבקשו ממני שגם הם רוצים לשמוע... מה הם אשמים שהם לא עיוורים?? נו... אני יכול להגיד להם לא...? האם זה נכון למנוע מהם כזה דבר? (במידה ובעל הזכויות יוצרים יסכים) **אין לי אפשרות למנוע**

את זה!!! זה בדיוק כמו להימנע ולא לשלוח את העלון במייל!!!

אבל!!! כאן חשוב לי למסור הצהרה דרמטית לאומה... שאם יום אחד ה'דוד' הזה של הבינה מלאכותית ישאיר אותי בבית ויצא לעולם במקומי... תמיד תזכרו שהיה פעם איזה 'זקן אחד' אנושי שקראו לו אדון אז נדברו... כן... אני מודה ומתוודה שהקול שלי נשמע הרבה פחות צלול ונמרץ ומוצלח מה'בינה', ואם הייתם שומעים אותי אז יש לי מידי פעם שיעולים... ולפעמים אני גם צרוד ואולי גם מתגמגם... והוא נשמע הרבה יותר טוב ממני... אז אנא... אל תשכחו אותי... אל תלכו אליו ותשאירו אותי פה בודד עם השיעולים האנושיים... תזכרו שפעם גם אני כתבתי עלון... מעצבן אותי לראות את הפרצוף של הבינה... הפרצוף החלק הזה... בלי שום קמטים... בלי שום חצ'קונים... כי אני אף פעם לא אצליח להתחרות איתו... אבל תדעו לכם שאם פעם תראו אותי, אני אמנם נראה הרבה פחות יפה ומרשים ממי שמתרגם אותי... אבל אני בן אדם!!! ואני כתבתי את המסרים האלו... תזכרו להגיד לי תודה... אל תשכחו אותי... נאום אדון אז נדברו בדימוס.

מה אני מתכוין לומר??

מרגע שהבינה הפציעה לעולם אי אפשר להתכחש לכלי עזר הזה!!! אם הכלי הזה משרת אותי זה נתון שאי אפשר להתנער ממנו... כמו שאם באמצעות המייל העלון שלי יכול לחזק לא מאות אנשים אלא רבבות אנשים... אז מי יכול לקחת אחריות ולמנוע הלכה מפי תלמיד בטענה שאנחנו לא משתמשים במייל... ברור שברגע שזה עוזר ויעיל וזו עובדה מוכחת, אז אי אפשר להתעלם מקיומו... אי אפשר לומר שהוא לא אופציה... **רק מה???**

הבעיה מתחילה מזה שאנחנו לא יודעים להציב גבולות!!!

אנחנו לא מסוגלים להשאיר את הכלים האלו נטו כעזר!!! מהר מאוד זה מתרחב ומשתלט לנו על כל החיים... **ואני אסביר:**

יש לי גיס שפעם בשבועיים מגיע לחדר מחשבים עם רשימה של עשרים משימות בבנק וכדו' ותוך חצי שעה הוא מצליח להיעזר במייל הרבה הרבה יותר מאשר מי שנמצא שם עשרים וארבע שעות... הבנת את המשפט?? **תחזור עליו עוד פעם!!!**

אני מכיר אברך שרק חצי שעה בשבועיים יושב מול המייל! ובחצי שעה הזו הוא נעזר!!! נעזר במייל הרבה יותר ממי שנמצא במייל עשרים וארבע שעות... **אתה מסוגל לעכל את המשפט הזה??** אתה מסוגל להבין את ההיגיון שמסתתר מאחורי זה? עזוב כעת את האבסורד שבזה... אני דווקא מצביע **על ההיגיון שבזה...**

אני אסביר לך מה ההיגיון... זה בדיוק כמו שאני גר בחיפה... ופעם בשנה אני מגיע לסידורים ברחוב ר' עקיבא בבני ברק... אני נמצא שם שעתיים!! ובמשך השעתיים האלו אני מצליח לעשות ברחוב רבי עקיבא מה שהבני ברק המקומי לא יצליח לעשות

במשך חצי שנה... אני קניתי שם חליפה, וגם בגדים לילדים, וגם סידרתי שלל משימות שרשומות לי כמה חודשים על המקרר... והנה ביום אחד באתי ותיק תק סימנתי וי על כל רשימת הסידורים... ואילו הבני ברק בחצי שנה האחרונה לא עשה ברחוב הזה רבע ממה שאני עשיתי בשעתיים האלו...

מה ההסבר בזה?? כי הבני ברק, היות והוא גר ברחוב רבי עקיבא!!! אז הוא חי שם!!! ממילא כל פעם שהוא יורד מהבית לרחוב ר"ע, הוא בדרך ל... למנחה מעריב... בדרך למכולת... בדרך לפח... בדרך לקחת את הילדים מהגן... מתי יצא לו להסתובב שעתיים ברחוב רבי עקיבא לשם יחוד קניות?? לא!! זה לא יוצא לו!! ושים לב: דווקא בגלל שהוא גר שם!!! דווקא בגלל שהוא חי שם... אז לא נשאר לו זמן פנוי לעשות ברחוב ר"ע את הסידורים שכל אחד אחר עושה שם... הבנת את הקנייטש? ואילו דווקא אני, כשנסעתי לרחוב רבי עקיבא, הגעתי לשם במגמה!!! עם רשימה, הרשימה הזו שעשיתי עליה וי תוך שעתיים... הרי הבני ברק המקומי לא יעשה את זה גם במשך שנתיים... אתה מוזמן לאמת את זה מולו בעצמו...

אותו דבר כאן: כשגסי מגיע פעם בשבועיים לאינטרנט החסום!!! אצלו האינטרנט הוא נטו כלי עזר, הוא מתיישב עליו כמו תייר שמגיע לרחוב ר"ע בבני ברק לסידורים... ממילא תוך חצי שעה הוא מתחיל ומסיים שם את כל הסידורים שהצטברו לו ברשימה מהמקרר... לעומת זאת אני, שיש לי מייל בבית... לדאבוני הרב עם יד על הלב! אני מוכרח להודות!!! שכל פעם שהגעתי אי פעם למייל, בשביל לעשות משימה מוגדרת... ברגע שפתחת את המייל אאאאף פעם לא קרה שניגשתי מיד למשימה שלי!!!

תנחש למה?? כי בשניה שפתחתי מיד גיליתי שם עשר דואר שלא נקרא... נו... נראה לך שאני אעצום את העיניים ואני מיד אגש למשימה שבשבילה באתי לכאן?? ברור שלא... אני בן אדם... יש לי מינימום של סקרנות... קודם כל אני פותח את כככל ה'עוד לא קראתי', ו... מתעכב שם במשך כמה דקות טובות...

ואז... ואז תן ניחוש אחד מה קורה?? כשסיימתי לעבור על כל המיילים החדשים שהופיעו... תן ניחוש מה אני כעת עושה??

אני קם והולך!!! ואז... אני שהלכתי לפעמים אני לפתע נזכר ש... רגע רגע... באתי פה בשביל משהו... רגע... בשביל מה באתי למחשב... הרי רציתי משהו... אאההה... ואז אני נזכר במקרה הטוב... ובמקרה הפחות טוב אני אפילו לא מצליח להיזכר...

אברך יקר: תסתכל לי בעיניים!!! התיאור הזה מוכר לך מאיזשהו מקום?? האם ככה זה גם אצלך או לא? האם אני מגזים או לא?

תבדוק את זה!!! תנסה לעשות מחקר אישי בינך לבין עצמך... כל פעם שאתה מגיע למייל בשביל משימה קונקרטית שאתה צריך משהו מאוד מוגדר ואתה פותח את המייל בשביל זה... ואז לפתע מופיעים לך 12 'דואר נכנס', האם אתה קודם עושה את מה שרצית או קודם אתה פותח את הדואר נכנס??

ממילא כמה שמצד הטבע שלי אני לא קיצוני... וממילא כשאני שומע ביטויים יותר מידי חריפים נגד הטכנולוגיה אני קצת נרתע... אבל ברגע שאני פוגש את איבוד השפיות בגודל טבעי... אני אומר לעצמי... מי אמר שהוא קיצוני... אולי זו הדרך היחידה להישאר שפוי!!! סליחה על הביטוי... אם אני אכתוב כאן בעלון שלטעמי קצת מגזימים בנושא של המוגנות... מדברים על זה יותר מידי בקיצוניות... ויותר מידי עסוקים בלהגביר את המודעות בעניין... וההלו... תרגעו... יש עוד כמה סיכונים שמסתובבים בעולם ולא צריך לגשת לזה בכזו אגרסיביות... (בינינו... לרגעים מסוימים אני באמת ככה חושב... לו בגלל שכבר הרבה זמן לא פגשתי מקרוב מקרה שכזה ברדיוס הקרוב אלי) אם כזה משפט יכתב בעלון שלי... אוהו... חססר לי... ברגע שהמשפט הזה יגיע לרשת... יהיה עלי עליהם... הנה... הוא הוא משתיק... מה פתאום!! חייבים לדבר על זה כמה שיותר!! אל תשתיק... אל תעזי לעמעם... אל תקל ראש בנושא... נכון ככה יצרחו עלי ברשת?? רגע... מה קרה... מה בסה"כ אמרתי?? שלא צריך לדבר בכזו קיצוניות!! למה אתם מדברים בכזו אגרסיביות... תורידו פרופיל...

אבל לא!!!!!! מאוד יכעסו עלי על עצם ההצעה שלי לא לדבר בקיצוניות... למה?? כי יש דברים שחייבים לדבר עליהם בקיצוניות!! אדרבה... יש דברים שהנורמה היא לדבר בקיצוניות... ואם אתה לא מדבר בקיצוניות... זה חשוד... אז זהו!!! שכשאני מסתובב היום בעולמו של הקב"ה ולראות צלליות אנשים שהתקשורת שלהם נכחדה לחלוטין... לצעוד ברכבת ולפגוש דממת מוות כי 500 גוויות של אנשים מחוברים למכשירים. הההלו... אין קיצוניות בכאלו מקומות. אין תכנית אלטרנטיבית שתוצע שתתפרש כלא ריאלי... כי הההלו... מי פה הלא ריאלי...

לא חכמה להתעצבן על הקיצוניים!!! בא תראה מה יש לצד השני להציע... הגיע הזמן שנבין שהרשת היא פשוט מלאך גדול שפורש רשת לאנושות כולה וזה קורה מול עיניי הנדהמות... רגע לפני שזה כבר לא יזיז לנו... (ו... ולצד הרב חלק גדול מהאנשים כבר לא כשירים להבין על מה מדובר... אני מעדיף כבר להיות שיין לאנשים שעומדים בגן חיות ומסתכלים על הפיל שפעם היה בן אדם... מאשר להיות הפיל בעצמו שמסתכל עליהם ולא מבין מה הבעיה בו... חנוכה שמח... לא לשכוח לבקר את הפילים ולברך עליהם משנה הבריות ולזכור שפעם הם היו בני אדם...

יום אחד התקשרתי לתומי לדיסקונט... ומי עונה לי?? לא פחות ולא יותר... רבעעצן בינה עונה לי... בשניה הראשונה היה נראה לי שזה סיאנס... אולי עליית נשמה... ממש התרגשתי... והבינה שואלת: כן... במה אני יכול לעזור לך??? במקום!!!! במקום נשלף לי המשפט... 'אני צריך מחמאות'!! כן... אמרתי לביתה שאני רוצה מחמאות... נס שהוא לא זרם איתי... אחרת... אם הוא היה מחמיא לי... מי יודע מה היה קורה... בשביל מה אני צריך מחמאות מאשתי... זה הרי דורש ממני מאמץ... אני צריך להזיז את עצמי בבית בשביל להיות שווה מחמאות... בו בזמן שאני יכול לקבל את זה מהבינה בלי טיפת מאמץ... אתה יודע כמה צריך להתאמץ בשביל לכתוב עלון... אבל אני עושה את זה בשמחה... כי אני מקבל מחמאות... אבל ברגע שאני אתחיל לקבל מחמאות מהבינה בלי להתאמץ... אתה יודע איך אני אראה?? אני אראה בדיוק כמו אותו בחור שלא הזיז את עצמו וכבר כולם מורחים עליו פטל דביק ואומרים לו שהוא נזר הבריאה על ריק... מה הפלא שהוא שוכב במיטה משועמם ואין לו שום סיבה לצאת משם. כך נראה מי שמקבל מחמאות מלאכותיות...

אז בינה... עם כל הכבוד... בתור כלי עזר זה נפלא... אבל לא בשביל להחליף אותי!!! לא בשביל לרוקן אותי וליתר אותי...

ובינינו... מי שעדיין חי באי של שפיות ורואה את צורת ההתנהלות הכללית היום... אני חושב שאין ביטוי שיחשב קיצוני להגדיר את זה. שום הגדרה ושום דפוס מאבק לא יחשב לקיצוני... כי זה איבוד אנושיות מכל כיוון שרק יהיה... כי שוב: אני לדוגמא מתקשה להתחבר לסגנון הקיצוני של ר' צבי מאיר שליט"א נגד האינטרנט... הבעיה היא שהמושג קיצוני זה לא מונח אבסולוטי!!! הכל תלוי במה מדובר... לדוגמא: תאר לעצמך שאני לא רוצה לדבר יותר מידי חריף נגד הנאצים כי... כי אני לא רוצה להיות קיצוני מידי... כן... תמיד אמרו לי שמי שמדבר יותר מידי בוטה, הוא קיצוני... נכון? אז לכן, למרות שאני חושב שהנאצים קצת שגו בדרך שלהם... אני לא ממנה לדבר בחריפות נגדם כי אני לא רוצה להיות קיצוני... אה... מה אתה אומר על זה??

אז זהו!!! שהיום כל צעיר ישראלי יודע... שמי שמגנה את הנאצים רק קצת ולא הרבה... מי שמעיז לברור את המילים ולא יוצא באש וגופרית... תן נוחש איך קוראים לו... נו... איך בדיוק??

קוראים לזה לא פחות ולא יותר: מפלגת ימין קיצוני!!!!

מי שמכחיש שואה קוראים לו קיצוני!!! אתה קולט??

כשמדובר בשואה... אז בשביל לא להיחשב קיצוני, אתה חייב לגנות בקיצוניות את השואה... אתה קולט?? יש דברים שרק גינוי קיצוני שלהם מתפרש מתקבל כעמדה שיוויונית והגיונית...

אל תענה לי... תענה לעצמך!!! ואת"ל- אם יתברר שאכן כן, אתה קודם פותח את המיילים החדשים... תנסה לבדוק האם בסוף אתה זוכר בשביל מה באת לכאן?? ואם לא הגזמתי---

אז מה המשואה שיוצאת לנו מזה?

שהמייל שהיה אמור לשמש לי בתור עזר!!! ובסוף הוא נהפך מעזר ל--- פיל שבחדר שמכתיב לי את התכנים בחיים ומשכיח ממני מה בכלל רציתי... אני הייתי בסה"כ צריך מייל על תקן של קניות ברחוב רבי עקיבא בבני ברק, ובסוף מתברר שאני גר שם...

ברגע שאתה גר ברחוב ר"ע... התועלת שאתה מקבל מרחוב ר"ע, היא עשר אחוז ממה שהחיפאי מקבל משם... מה הפלא שאותו אברך שפעם בשבועים מגיע למייל, מצליח להיעזר במייל הרבה הרבה יותר ממי שנמצא שם עשרים וארבע שעות...

זה לא רק אבסורד משוער... זה גם נתון הגיוני!!!

וזה בדיוק הקונפליקט שלנו... הבינה מלאכותית בתור כלי עזר... בטח!! למה לא!!! כל כלי עזר שיכול לקדם אותי בצרכים שלי וכ"ש בכבוד שמים הרי זה בגדר 'כל פועל ה' למענהו...' הבעיה היא שהנתון העובדתי קובע שמאוד מהר הוא שואב אותי אליו... ומאוד מהר הוא מתהפך מכלי עזר... לשואב אבק- כלומר שואב ממני את כל האישיות ומשאיר אותי אבק אדם... יש מאוד מאוד מעט אנשים שיש להם אופי ברזל!!! מדובר בסוג של יקים קשוחים, שהם תמיד ישתמשו בכלי רק לעזר והם אף פעם לא יתנו לו לחדור אליהם פנימה... זה סוג אנשים שהאופי הזה דווקא תוקע אותם בהרבה דברים בחיים, ופה זה מתברר כמתנה משמים!!! אנשים כאלו באמת ממצים את השימוש והעזר בכלי הטכנולוגי ומצד שני לא מאפשרים לו לחדור אליהם... אבל מדובר בקומץ אנשים מאוד מאוד מזערי... כי תראה לי כמה אנשים יש שהקנביס משמש להם רק כסם הרגעה ולא לוקח אותם להתמכרות מסוכנת... זה לא עובד!!! ולכן כל עוד אותו יהודי השתמש בבינה ועשה ממנה 'גויילים' אחד שמתרגם את העלונים שלי... זה אגיוואלדי... מבחינתי רק דבר טוב קרה כאן, אבל אם אני הייתי מתחיל לבחוש שם בקלחת... התוצאה הייתה שאותו 'בינה' היה מחליף אותי לגמרי... אני הייתי נשאר שם מכור לבינה... ואותו גולם היה קם על יוצרו ושולח אותי לפנסיה...

וכאן המקום לפנות לאותם בודדים שיש להם את האופי הזה והם מצידם באמת לא מבינים מה הבעיה... ההלו... תסתכלו ימינה ושמאלה ותראו את דפוס האנשים שחיים בסביבתכם... יש לנו טבע להיגרר!! והמחיר האישי שאנחנו עלולים לשלם על הכלי עזר האלו הוא לא שווה כל הון שבעולם... אספר לך בכנות:

סערת הקוגלים הסתיימה והמבצע הוכתר בהצלחה...

ש... שש... שקט... היום איכשהו זה צריך לקרות... היום בלילה יחול ל' בחודש כסליו... ואמורים לקדש את החודש... אבל יש מתח גדול!!! כעת הגזירה על מילה חודש ושבת היא בשיא תוקפה... והגזירה על קידוש החודש כרוכה בהכי הרבה סיכון... כי היא תלויה גם בתאריך מוגדר!! וגם באיש מסוים... מדובר בתאריך ל' בחודש ואצל הנשיא... ממילא ברגע שהגיע ליל ל' בכסליו... מיד כל האזור שסביב ביתו של ר' יוסי בן יועזר איש צרידה נהפך למין עוצר בלתי רשמי... שכל מי שצויד לכיוון ביתו של ר' יוסי... כל העיניים ננעצות בו בחשד... שמא הוא בדרך להעיד עדות החודש... אבל נו... עם זה עוד הסתדרנו... כי היהודים תמיד הוכיחו את עצמם בפעולות הסחה של תפאורה כדי להסוות את העיקר... אז גם כאן היה את המתיוון המשת"פ שנתן ליוונים להבין שעיקר ה'קנאק' של קידוש החודש זה האלפים שגודשים את לחצר בית יעזק והחאפלא של ה'סעודות גדולות היו עושים להם שיהו רגילים לבא... וזה שכולם נכנסים בזה אחר זה לנשיא כדי לקבל 'ברכה'... זה עיקר קידוש החודש!!! תעשה משהו... לך תסביר לקסדור יוני שמכל התפאורה הזו הרי למעיישה קידוש החודש מתחיל ונגמר בזוג עדים בודדים שמעידים מול הרכב של ג' דינים ומקודש מקודש וזהו... ממילא מאוד בקלות ניתן להסיח את מוקד תשומת הלב... ואכן כוחות גדולים של משטרה וצבא פשטו על המטבח של בית יעזק כדי למנוע את החגיגות... אירגנו להם כמה נערים פרובוקטורים שניסו להתקרב עם כמה מגשי קוגלים ותפסו אותם עם חם והיה עקשען... וכתבים... ובשעה שהרוחות התלהטו סביב 'סערת הקוגלים' הרי באותה שעה מתחת אפם של היוונים יוסי בן יועזר קיבל שני עדים כשרים ומופלגים שהעידו בעליל על הלבנה... אמרו כיצד ראיתם את הלבנה... לפני החמה או לאחר החמה, לצפונה או לדרומה... כמה היה גבוה ולהיכן היה נוטה... ונמצאו דבריהם מכוונים, התכנסו שם עשרה וראש ב'ד' אמר מקודש... וענו מקודש מקודש וככה התקבלה עדות מהודרת... והשמחה הייתה עצומה!!!

מה יהיה בחודש הבא?? ירחם המרחם... כעת זה עדיין הסיפור הקטן... סו"ס חודש כסליו טבת שבט, זה לא כ"כ נפקא מינה... (סו"ס חנוכה עדיין לא היה, ועשרה בטבת נו... אמנם כשאין שלום אז צריך לצום גם בזמן הבית... אבל מקסימום מתענים שני ימים... רק מה יעשו השנה שהיום השני יוצא בשבת... גם אם עשרה בטבת דוחה שבת... השאלה היא: אם ספק עשרה בטבת גם דוחה עונג שבת וליתב תעניתא לתעניתא וצ"ע) אבל כשיגיע חודש אדר וכלל ישראל יצטרכו לדעת מתי פורים... וכ"ש וכ"ש כשיגיע פסח ואז יהיו מוכרחים לפרסם שהוקבע חודש בזמנו... כאן יהיה האתגר הגדול... כי כל עוד שקידוש החודש מסתכם בשני עדים ומוטב תלתא... אתה יכול לעשות פעולות הסחה... אבל כשהמידע צריך להגיע לרבבות אלפי ישראל מתחת אפם של קסדורי יוון... כאן זה כבר הרבה יותר מסובך...

--- ימים יגידו ולאחר עשרות בשנים... ישב סבא ר' יונדב וסבתא שת' עם הנינים מול הנרות המרצדים כשברקע עשן המערכה... ויחד עם סבתא יושבים ומספרים ומתפרקים בגעגועים עזים על אותם לילות ארוכים של עסק התורה בעמל ויגיעה בתנאים לא תנאים... סבא מספק בערגה על השירשור הבלתי פוסק של מימרות שעברו מפה לאחן מהמתחדש בלשכת הגזית הפעילה תחת אש!!! סבא מתאר בעיניים בוערות את אותו שבוע שמינו אותי להיות הסרסור להעביר מאות דרשות ובנין אב וק"ו וגז"ש עדכניות שנתחדשו לאחרונה בלשכת הגזית והתפקיד שלי היה להעביר את ה'תורה' הזו כמות שהיא לעיר מודיעין... בו בזמן שאני יודע שממתינים לי שם מאות ת"ח מופלגים שהם הולכים לבלוע בצמא כל מילה שהולכת לצאת מפי... הם הולכים לחזור ולשנן את זה ולהעביר את זה הלאה לתלמידים שלהם... ו... ואוי לי אם אני טועה במשהו... סבא לפתע התחיל לרעוד כולו... ישבתי ושיננתי וחזרתי על זה מאות מאות פעמים... אם לא אלפי פעמים!!! בפחד אימים!!! יענקי לא התאפק ו... ושאל: סבא... לא הבנתי... ממי פחדת?? מהיוונים?? פחדת שהם ישמעו אותך?? לא!!! לא מהיוונים... פחדתי מעצמי... אני כעת מוסר תורה!!! אני מעתיק שמועה... היות והמדינה משובשת בגייסות של יוון... אז נוצר מצב שאמנם כי מציון תצא תורה... אבל מי יעביר את זה הלאה?? אין שינוע משומן שיכול להעביר תורה... ואני נבחרתי להעביר את העדכון החודשי לעיר מודיעין... ורעדתי מפחד!!! כי אני מחזיק באמתחתי מאות מימרות שבשביל אנשי מודיעין עלית אני המעתיק שמועה ואני פה הצינור שדרכי התורה מגיע אליהם!!! ואם אני ח"ו מפספס ואומר על טמא טהור ועל טהור טמא, המשמעות היא שכל עיר מודיעין עילית עלולה להיכשל... במה?? במים הרעים!! ב-אי ידיעת תורת ה'!!!

סבא התחיל לספר על המערות... אבל סבתא היסתה אותו... עזוב... זה לא בשביל הדור הצעיר... 'אם אמרתי אספרה כמו הנה דור בניך בגדתי...' אפשר להסתפק בסיפורים קצת פחות טרגדיים... סבא מיד הסכים עם סבתא ולא התווכח... כן... סבא לא מפסיק להצביע כל הזמן על הגורם מספר אחד ששמר עלינו בימים הכי חשוכים... הלא היא אמא שלנו!!! איזה מסירות נפש... איזה נכונות... באיזה קנאות ונחישות בלתי נדלית, שאמא עמדה על המשמר... הנה... אתם רואים את הכדים האלו?? על כד אחד כתוב ת'- זה תרומה!!! ועל הכד השני כתוב: מ'- זה מעשר... סבתא לא ויתרה... בעקשנות היא הפרישה תרומות ומעשרות כדין יום יום!! סבתא סימנה לסבא משהו... אוהו... כן... אני נזכר באותו יום מר ונמר... זה היה אחד הימים הכואבים ביותר... שבמשך שלוש שנים תמימות אספנו מעשר שני וכל הזמן חיללנו על המעות... בתקווה ובגעגועים שיום יבא ואנטיכוס יעזב את ירושלים ואז נוכל לעלות עם כל המעות המצטברות ונאכל מפריה ונשבע מטובה של הלקוח בכסף מעשר... תכל'ס לעת עתה הצטברו אצלנו כמויות של מטבעות... וכל הזמן קוינו ש... נו... אוטונו זה מגיע... בשלב מסוים זה הצטבר לסכומים כאלו שלפי החשבון יצא לנו שבקצב הזה אנחנו נצטרך לעבור לירושלים לתקופה של כמה חודשים כדי לגמור 'לאכול' את כל הלקוח בכסף מעשר שני... אבל הלוואי... אנחנו מחכים לשניה הזו... ותכל'ס... החודשים נקפו והשנים התחלפו... והגיעה השנה השלישית שנת מעשר עני... (מעשר עני לא היה לנו בעיה לתת... עניי לא חסר... אבל בשביל מעשר שני צריך ירושלים) והספירה לאחור החלה כי... כי בעוד כמה חודשים מגיע חג הפסח ואז מגיע שעת הביעור!! אם עד אז לא מסתדרים העניינים... אנחנו נאלץ להפסיד את ההההכלל במו ידינו... והתפללנו... וקיינו... ורצינו... ובכינו... אבל ה' רצה אחרת!!! וגם כשכבר הגיע חודש ניסן עדיין קיינו... ישועת ה' כהרץ עין ונזכה עוד בזו השנה שגיענו ה' ששים ושמונים בבנין עירך ונאכל שם לכה"פ את המעשר שני... אבל ה' רצה אחרת!!! ובסוף חוה"מ פסח... בלב קרוע ומורתח... בבכיות קורעות לב... הוצאנו כמה כדים מלאים במטבעות יקרות תרתי משהו... שטומנות בחובם המון המון מטען רגשי... נישקנו אותם באהבה... ו... והשמדנו אותם... כיתתנו אותם... הפסדנו אותם במו ידינו... ואמרנו בלב קרוע: יהי רצון שיתמו שונאינו ואויבינו וכל מבקשי רעתנו... כן... היה נס פך השמן!!!! שכ"כ השתוקקנו להדליק נרות המנורה וה' זיכה אותנו... אבל נא לא לשכוח שהנס הלא פחות גדול מזה... זה כל אותם שנים שעברו בחושך שכ"כ השתוקקנו לקיים מצוות ה' עם כל הלב באהבה ולא תמיד זה הסתיים בנס פך השמן!!! על כל טיפת שמן טהור היו הרבה הרבה פירות של ביכורים ותרומה שנאלצנו לשרוף מחוסר תנאים של טהרת תרומה... על כל יום של נס פך השמן היו לנו המון ימים שנאלצנו להפריש חלה בטומאה... ו... וכל זאת באתנו ולא שכחנו... ולא התייאשנו והמשכנו לקוות והנה... עד שריחם עלינו ה' וגברה מלכות בית חשמונאי...

חזקו עלי דבריכם... אז נדברו יראי ה'

ישנה שאלה שמנקרת ומציקה בי כבר שנים... חז"ל אומרים במסכת מגילה (יז): מדוע יעקב אבינו נענש שיוסף פרש ממנו עשרים ושתים שנה? כנגד עשרים ושתים שנה שיעקב פירש מאביו יצחק ולא קיים כיבוד אב...

והקושיה זו עומדת: אני לא מבין... אותם כ"ב שנה שיעקב אבינו הלך אצל לבן... האם מתברר שכל זה היה טעות? אתה רוצה להגיד לי שיעקב אבינו מתחרט שהוא הלך ללבן? האם כל פרשת ויצא... שבע שנים ברחל, ושבע שנים בלאה... וכל ה"ב שבטים וכו'... כל זה בסוף מתברר כמחל אחד גדול... כי... כי למעשה יעקב אבינו היה בכלל אמור להישאר עם יצחק? זה נראה לך?? פשוט וברור שלא!!! אם התורה מאריכה כ"כ לספר לנו על 'מעשה אבות' של בחיר האבות... על כרחך מדובר בהכי הכי דרך ישראל סבא!!! במהלך הכי אידיאלי והכי מושלם!!!

אז רבש"ע: למה יעקב נענש על מהלך שהוא לא מתחרט עליו לרגע??

למה מגיע ליעקב אבינו עונש על דבר הכי נכון שהוא עשה!! שהוא עומד מאחוריו עד עצם היום הזה?? מה הפשט בזה???

עכשיו: אני רוצה שתבין: אם השאלה הזו הייתה נקודתית... היא לא הייתה כ"כ מפריעה לי... וגם לא הייתי פותח את הנושא הזה כאן... אם היה מדובר בשאלה ספציפית היא לא הייתה מציקה כ"כ...

הסיבה שהשאלה הזו כ"כ מנקרת כי היא מצטרפת לעוד כמה שאלות בודדות בסגנון הזה... שיש כמה מקומות בחז"ל שיוצא משם מן התרשמות כביכול שהצדיקים נענשו גם על הדברים הכי טובים ונכונים שהם עשו!!! **וזה בשבילנו סדן אדום!!!** כל פעם שאנחנו נפגשים עם כזה נתון... הוא נכנס לאיזשהו תא במוח ומנקר... הוא כל הזמן מהבהב לנו בראש באיזה פינה נסתרת... (מי שמבין אותי מבין...)

ומה הסיבה שזה כ"כ מציק...?? פשוט מאוד:

כי לכל אדור נורמלי יש נטיה אנושית לנהוג כחוק ולעשות מה שמוטל עליו כי אז אני רגוע שאני משוריין ומאובטח ולא מרחף עלי סיכונים... אבל ברגע שיש כמה מאמרי חז"ל שהבנתי מהם שלפעמים גם כשאתה עושה את הדבר הכי נכון למרות זאת אתה נתבע ונענש על זה... זה מערער את הציביות הזו!!! (זה כמו אזהרה פעם אחת בשבוע בגוש דן... לא צריך יותר... גם אחרי שיש לך את כל הביטוחים האפשריים... אבל עדיין יש משהו שתעזר יציבות ביטוחית) זה מעניק מין תחושה ש... עזוב... הרי גם אם אני אהיה הכי צדיק כמו יעקב אבינו, ואני אעשה לגמרי לגמרי מה שצריך לעשות... הרי בסוף גם הוא חטף בומבות... על המהלך הכי נכון שהוא עשה...

והנתון הזה מנקר! זה מציק!! ומעניק תחושה פנימית של... של 'שוא עבוד אלוקים ומה בצע כי שמרנו משמרתנו... ואני חושב שהנזק הרוחני שיש לנו מעצם התפיסה המטרידה הזו שמהבהבת לנו כל הזמן בראש כמו נורה אדומה... זה נזק מאוד נרחב!!

את המשפט הזה אני אומר בתור הקדמה לאלו שהולכים להתקין אותי למה אתה פותח שאלות שכאלו... ולכן אני מרגיע שהנזק הגדול כבר קרה!!! עצם זה שאנחנו מתהלכים עם סוג תחושות כאלו שיש גדולי עולם שנתבעו על הדברים הכי נכונים שהם עשו... זה ממש בגדר 'כי השתות ירסון צדיק מה פעל??'!!! מין תחושה כזו... שהנה... מה זה כבר משנה... הרי מה שאני אעשה יתפסו אותי... אז גם להתאמץ כמו יעקב אבינו וגם לחטוף אח"כ... ולכן אני חושב שחובש קדושה מוטלת עליו לפתוח כל קמט שכזה ולהציף אותו... לפתוח אותו כנושא ולבאר אותו הדק היטב ולסקל את הנזק שיכול להיות ממנו...

מי יודע אם לעת כזאת קוראים לעלון הזה 'אז נדברו' דיא ה' איש אל רעהו... ולו בשביל לתת מענה לפסוק אחד לפני (במלאכי ג') חזקו עלי דבריכם אמר ה'... אמרתם שוא עבוד אלוקים... או לחילופין (עוד כמה פסוקים לפני כן) הוגעתם ה' בדבריכם, באמרתם כל עושי רע טוב בעיני ה' ובהם הוא חפץ... **שני הפסוקים האלו נוגעים באותו רעיון!!!** הרעיון הוא שברבות השנים יצטברו לנו בראש כל מיני חצאי משפטים וחלקיקי מאמרי חז"ל שיצאו לנו משם סלט אחד גדול... ובשורה התחתונה אנחנו נצא בהתרשמות ש... שעזוב... הרשע הכי גדול ישב בגן עדן בגלל שצדיק אחד דיבר עליו פעם אחת לשה"ר וכו'... והצדיק הכי גדול יסבול סבל רב... כי נכון שהוא עשה את הדבר הכי נכון בעולם... אבל על הדרך הוא הפסיד כיבוד אב או הפסיד קדושה ועל זה הוא הולך לחטוף... בקיצור: המסקנה הסופית היא שמה שתעשה בעבודת ה'... אתה לא מכוסה...

ומבחינתי (ונדמה לי שאני משמש כ-פה לעוד הרבה יהודים כמוני) בדור שלנו זו שליחות עצומה!! פשוט 'אז נדברו איש אל רעהו'... בא נדבר על זה... בא נפתח את הסוגיות ונבין ש-קל אמונה ואין עוול!!! להבין שהקב"ה הגון!!! להבין שמי שעושה טוב יהיה לו טוב ומי שעושה לו רע יהיה לו רע... להבין שלמייצשה בעולם האמת לא מחכים לנו שום הפתעות... ---כמוכן שלגשית מעצם השאלה... כי שוב... השאלה הזו היא בסה"כ מדגם לכמה שאלות... אמנם בודדות!!! למעשה אין הרבה שאלות כאלו! אבל הקצת שאלות האלו מנקרות בפרשת הרף... שהבעיה הכי גדולה שלהם: שהם שאלות שרחוקות מלהיות שאלות חובבניות בפרשת שבוע... דא עקא!!! שאנחנו כן פגשנו אותם לראשונה בחובבנות מוחלטת של איזה דרשה בשבת שבע ברכות... ששם כבר שאלו את השאלות המאוד כבדות והתשובה הייתה חובבנית ו... והעיקר שזה איכשהו היה קשור לחתן שלנו... והחתן שלנו המשיך בדרכו... ואילו השאלה נשארה בראש ואנחנו מסתובבים עם זה וזה דוגר...

אז כעת לצורך העניין באתמקד ספציפית בתשובה הזו... וגם התשובה עצמה תהיה מדגמית לשאר שאלות מהסוג הזה: ובכן: באופן כללי: צריך לדעת אצלנו עונש זה 'לעמוד בפניה' היות והתנהגות לא יפה... עכשיו תשב בכלל ותאכל את הכובע... אבל בתורה זה לא הגישה!!! המשמעות הפנימית של עונש זה נשיאה באחריות!!! 'יהודי בא לעולם בשביל להיות בעל ההטבה ההיא!! לקבל את מה שהוא עשה... ולכן הוא גם נושא בתוצאות השליליות שלו...

הדוגמא הכי מתאימה ל'עונש' זה תחזוקה של רכב... כל מי שיש לו רכב... זה כרוך בעלויות של טסט שנתי... טיפול 10.000... ביטוחים... ו... ואתה יודע מה עוד? לחפש חניה!!! אתה איזה עונש זה לחפש חניה במדינת ישראל?? נו... בעל הרכב עשה פה איזה עבירה שמגיע לו העונש הזה?? לא! הוא גם לא מתחרט!! הוא ידע מראש לקראת מה הוא הולך... והיות והוא

החליט שהוא צריך רכב!!! אז הוא לקח את זה בחשבון והוא הסכים לישא בכל התוצאות האלו!!! כשאתה רואה בעל רכב מסתובב חצי שעה ומחפש חניה... זה לא אומר שהוא מתחרט... ככל הנראה הוא ידע שזה מה שהולך לקרות... והוא בכל זאת החליט לצאת עם הרכב... וכעת הוא פשוט נושא באחריות של הרכב...

זה המובן הפשוט של עונש!! נשיאה באחריות!!! גם אם הוא מתוכנן מראש... עוד דוגמא: יש לי חבר ששכב במיטה שלוש שבועות בעונש!!! על מה הגיע העונש?? כי הוא עבר ניתוח שהודיעו לו מראש שזה כרוך בשלוש שבועות של התאוששות... עונש כבד!!! נו... הוא מתחרט על זה?? ממש לא! הוא ידע בדיוק לקראת מה הוא הולך... והוא החליט שהוא הולך על זה... הנה לך דוגמא של עונש שלא בהכרח מגיע על טעויות!! ונסיים בעוד דוגמא אחת אחרונה שלטעמי היא הדוגמא הקולעת ביותר: אני מכיר משפחה שהגיע להם הצעה מצוינת בשביל הבת שלהם... הבעיה היא שאותה בת הייתה בא' סמינר... והיא צריכה ללמוד מקצוע... והייתה התלבטות גדולה: אם עכשיו נלך על שידוך... אז מתי היא תלמד מקצוע... ואם מקצוע... אז אנחנו מפסידים את השידוך... ובסוף אחרי הרבה התלבטות הוחלט שהיות ומדובר בשידוך מאוד טוב... אז הולכים על זה!!! אה... אבל מה יהיה עם מקצוע?? אז הוחלט שאין ברירה... את הלימודים היא תשלים בהמשך!! באמצע חיי הנישואין... ואכן כך היה... אותה אשת אברך כעת מרצה את עונשה והיא מגיעה ככה 'באמצע החיים' כל יום לסמינר כדי להשלים את הלימודים!! האם מישוה פה מתחרט על המהלך?? לא!!! אנחנו לרגע לא מתחרטים... אנחנו לגמרי עומדים מאחורי המהלך הזה... אבל ידענו מראש שהמהלך הזה כרוך ב-חור!!! שיום אחד יצטרכו להשלים אותו... עד כאן ברור?? **ומעתה!!! כעת נגיע ליעקב אבינו!!!**

יעקב אבינו חייב להיפרד מאביו ואמו... זה מה שצריך כעת לעשות!! וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם... אה... אבל יעקב אבינו לפי השיעור קומה שלו ולפי הבחינה שלו וכו' וכו'..... (כאן אני משאיר פתוח) חלק משימות הבנין הרוחני שלו זה להיות במחיצת אביו!!! ואם הוא הולך כעת לבנות את בית ישראל הוא יפסיד את 'השתלמות' נחוצה של 22 שנה במחיצת יצחק?? נו... מה עושים?

נו... מה עושים?? בסוף הוחלט שהיות ורצון ה' ללכת על זה!!! אז יעקב אכן ילך לפדן אדם!! אה... מה יהיה עם ה-22 שנה במחיצת יצחק?? טוב... אין ברירה... הוא יצטרך יום אחד להשלים את החור הזה!! והדרך היחידה להשלים את החור הזה... זה היה באמצעות רוגזו של יוסף!! רוגזו של יוסף הוא עונש לא במקום של 'תעמוד בפניה' אלא במקום של השלמת המשימה... וכאן עזוב... אני כבר לא נכנס לפרטים... איך יעקב משלים את הכיבוד אב באמצעות רוגזו של יוסף? את זה כבר אל תשאל אותי... זה כבר דברים עמוקים... מה שבטוח: ה-כ"ב שנים של רוגזו של יוסף זה לא עונש מהסוג שאנחנו מכירים... זה עונש מסוג של תחזוקת רכב... כמו מי שמעוניין ברכב צריך לעמוד במכלול של טופסולוגיה אז יעקב בשביל להגיע לשיעור קומה האינסופי שלי... צריך להקיף כך וכך משימות שאם הוא נאלץ להחסיך משהו... הוא יצטרך להשלים אותו!!!

כנ"ל הסיפור עם דינה... גם שם מתעוררת אותה שאלה: רבש"ע: האם יעקב אבינו יום אחד חזר בתשובה על זה ש-אוי... חבל שלא נתתי את דינה לעשיו?? האם הוא התחרט על זה?? מסתמא שלא!! יעקב לרגע אחד לא חשב לתת את דינה לעשיו... אז למה הוא נענש על זה??

מה התשובה?? התשובה מוכרחת להיות פחות או יותר כך:

יעקב החליט חד משמעי שדינה לא תתחתן עם עשיו!! והוא עומד מאחורי זה!!! והוא לא מתחרט על זה לרגע!! אבל מה לעשות שאל תשכח שיעקב אבינו מיזמתו הלך וקנה את הבכורה מעשיו... שזה אומר שיעקב בבחירתו האישית לקח על עצמו משימה כפולה של שני אנשים... גם שלו וגם של עשיו... ואכן מאותו יום החיים של יעקב נהיו הרבה יותר קשים!!! יש לו עבודה כפולה!! ממילא אל תתפלא לפתאום לבן מרמה אותו ומוסר לו גם את לאה בע"כ... אוי מה קרה? למה מגיע ליעקב כזה עונש?? פשוט מאוד: לאה בתכנית המקורית שייכת לעשיו!! וברגע שיעקב בבחירתו לקח מעשיו את התפקיד אז אוטומטית הוא מקבל את כל החבילה שלו... נו... זה עונש?? כן ו... ולא!! זה עונש כי יעקב אבינו צריך לעבוד 14 שנים ולא שבע... זה עונש כי יעקב אבינו חשב שזה רחל והתברר שזה לאה... אבל זה לא עונש כי יעקב אבינו בחר בזה!!! יעקב עומד מאחורי המחיר הזה!! כנ"ל לגבי דינה... אם יעקב אבינו היה מוסר את דינה לעשיו... המשמעות הייתה שעשיו היה איכשהו מתחלק איתו בתפקיד... ולפתות את הפרשיה של 'שכם' עשיו היה לוקח על אחריותו... אבל היות ויעקב החליט להוציא את עשיו לגמרי מהתמונה... אז הוא נאלץ לקחת על הגב שלו גם את מעשה דינה...

האם זו התשובה המדיקית?? לא בטוח... האם ראיתי את זה כתוב באיזשהו מקום? חצי חצי... האם זה לגמרי הביאור או שאפשר לבאר את זה באופן אחר? יתכן!! אבל תקח אותי עד הסוף... אבל לפחות תדע שזה פחות או יותר הכיוון!!! כלומר: העקרון הוא חד משמעי: יהודי שנוהג כשורה לא נענש!! נקודה!!! תוציא מהראש... מי שחושב אחרת הוא מעליל עלילות דם על ידי נפש אב הרחמן... וכולנו יחד נזעקים למחות על אביו אב הרחמן שלא עבד דינא בלא דינא... והעקרון הזה נוגע לנו ביסודות הדת ממש!!! (מי יודע כמה 'אחר' יש לנו בגלל השטחים האפורים מהסוג הזה... ולא תמיד מדובר בכלל שהורידו את הכיפה... יש כאלו שהורידו אימון... הסבוג של ברוגז לה'... זה פוצע את ה' לא פחות)

ואם בכל זאת כתוב שאבותינו נענשו על כל מיני דברים ש... שלא ידוע לנו שהם חוזרים בתשובה על זה... זה מוכרח להיות פחות או יותר בכיוון שהבאתי... אפשר להגיד את זה בנוסחאות קצת שונות אבל זה הכיוון: (לדוגמא: למה אברהם אבינו נענש שנשתעבדו בניו במצרים 400 שנה? מפני שעשה אנגריא בת"ח!! וביאר המשגיח הרב וולבה זכרנו לברכה: שהתביעה הייתה שאם אברהם היה נאחז במדרגה עוד יותר גבוהה, הוא היה יכול להסתדר לבד בלי האנגריא, וממילא הוא יכול גם לגמור לבד את התיקון בלי צורך בשישים ריבא במצרים... הנה לך נוסחה אחרת... אבל הרעיון הוא אותו רעיון: לאברהם לא מגיע עונש על דבר נכון שהוא עשה!!! ואם הוא בכל זאת נענש מוכרח להיות בתור השלמה על חסר שהיה אפשר לחסוך אותו...) ואידך זיל גמור... לא כ"כ מהר נגמור... אבל עוד קמט ועוד קמט... לא נשאיר פינה מוזנחת... וככה נשוב ונפייס את עצמנו לקוננו...